

[Miljøministeren]

skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Jeg vil gøre opmærksom på, at bestemmelsen i § 27, stk. 5, forudsætter, at der udarbejdes nærmere regler om forskudsvis opkrævning af anlægsbidrag. Disse regler, der skal forhandles med de kommunale organisationer og de berørte erhvervsorganisationer, vil blive udarbejdet i løbet af de nærmeste måneder. Derfor kan jeg heller ikke tiltræde dette ændringsforslag.

Hvad angår ændringsforslag nr. 4, der er stillet af kristeligt folkeparti og centrumdemokraterne og tiltrådt af venstre, så skal jeg ikke betvivle, at sagsbehandlingen kan blive hurtigere, hvis det er førsteinstansmyndigheden, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt et byggeri kan påbegyndes, uanset at spørgsmålet om godkendelse eller tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven endnu ikke er endeligt afgjort af ankeinstansen, miljøstyrelsen, men jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt, at den samme myndighed, der som første instans har meddelt godkendelsen, træffer afgørelse med hensyn til dispensation til igangsættelse af bygge- og anlægsarbejder. Hvis kommuner og amter skal afgøre dette spørgsmål, må afgørelsen nemlig være endelig. Det vil sige, at dispensationen ikke kan ankes. En anke ville jo betyde, at man ikke kan gå i gang med byggeriet. Jeg mener, det vil være forkert at lægge den endelige afgørelse af dette vigtige spørgsmål ud til kommuner og amter, og jeg kan derfor ikke gå ind for ændringsforslaget.

Med ændringsforslag nr. 5 ønsker fremskridtspartiet præciseret, at klagemyndigheden ved sin behandling af en sag kan forandre eller ophæve den trufne afgørelse eller henvise sagen til fornyet behandling. Efter hvad jeg kan se, så er bestemmelsen i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler, og så er den overflødig. Jeg er klar over, at forslagsstillerne har haft andre tanker end at få præciseret almindeligt gældende regler. Det er imidlertid en følge af miljøreformens gennemførelse, at ansvaret for etableringen af spildevandsanlæg og de hermed forbundne økonomiske overvejelser er overladt til kommunalbestyrelserne. Dette decentraliseringsprincip respekteres, når miljøstyrelsen som klagemyndighed i forhold til amtsrådenes godkendelse af disse dispositioner alene tager stilling til, om gennemførelse af spildevandsplaner eller -projekter vil være

betænkelig set ud fra hensynet til beskyttelsen af vore vandområder.

Med hensyn til de mindretalsindstillinger, der er fremkommet fra SF og VS, så skal jeg ikke gentage, hvad jeg sagde i forbindelse med lovforslagets første behandling, hvor vi talte om en omfattende revision af miljøbeskyttelsesloven her og nu. Jeg mener stadig væk, at miljøreformen i det store og hele har virket efter sin hensigt, og at der er behov for yderligere erfaringer, før vi tager stilling til, om mere radikale ændringer skal foretages. Der er, så vidt jeg kan se, ikke kommet noget nyt frem under den meget omfattende udvalgsbehandling med hensyn til de punkter, VS peger på, og jeg finder det derfor rigtigt, at de af regeringen fremsatte forslag gennemføres nu.

Jeg skal kun gøre den bemærkning til sidst, at jeg har kunnet glæde mig over, at der fra alle sider har været principiel tilslutning til miljølovgivningen. Ingen har antastet principperne, alle er enige om, vi skal fastholde principperne. Jeg vil gerne understrege, at det for mig er meget vigtigt, at befolkningen får en bedre forståelse for miljølovgivningen og de formål, den skal varetage, ligesom lovgivningen ikke må administreres unødigt restriktivt.

Det er klart, at en så omfattende lovgivning som miljølovgivningen – så ny den er – efter et vist tidsrum skal justeres, og derfor synes jeg det er rigtigt også at tage initiativ til at få iværksat en kritisk gennemgang af ministeriets administrative bestemmelser og myndighedernes administration af disse. Jeg vil også se på spørgsmålet om en fastlæggelse af frister for behandlingen af almindelige sager. Dette arbejde er ved at blive tilrettelagt, og jeg vil naturligvis orientere miljøudvalget, så snart denne tilrettelæggelse er afsluttet, både på dette område og på andre områder.

Svend Erik Hovmand (V):

At venstre er tilhænger af lokale afgørelser, af decentralisering og af kommunal selvbestemmelsesret, turde være en overflødig bemærkning; det er vi selvfølgelig. Men det er klart, at der i denne sammenhæng er en grænse for, hvor langt vi ønsker at gå. Vi har et princip, som er gældende for vores miljølovgivning herhjemme, som drejer sig om, at